

stand indtil Udgangen af Januar Maaned 1932, saaledes at Foreningen ikke kan erklæres konkurs, og at de Foreningen tilhørende Midler ikke kan gøres til Genstand for Arrest, Eksekution eller anden Retsforfølgning.

Af Indenrigsministeren har der herefter været ført orienterende Forhandlinger med Repræsentanter for Kreditinstitutionerne, Banker, Kreditforeninger, Hypothekforeninger og Sparekasser for at faa Klarhed over, om der kunde ydes Jydsk Landhypothekforening en saadan Støtte, at Foreningen kunde videreføres. Der har imidlertid ikke under de foreliggende vanskelige Forhold vist sig Mulighed for at gennemføre en saadan Støtteaktion. Man maa imidlertid formene, at det saa vidt muligt bør undgaas, at Foreningen kommer under Konkursbehandling, idet man maa anse det for at være af største Betydning saavel for Foreningens Interessenter som for Kasseobligationsejerne, at der skabes Mulighed for en rolig Afvikling af Foreningens Forhold, hvorved Hensyn tages til begge Parter. Indenrigsministeren har derfor ført Forhandlinger saavel med Repræsentanter for Foreningens Kontrollkomité som med Repræsentanter for de henholdsvis i Jylland og i København dannede Organisationer af Kasseobligationsejere. Ved disse Forhandlinger er det lykkedes at opnaa Enighed om den Ordning, som har fundet Udtryk i det foreliggende Lovforslag.

Selvom der maa tillægges den saaledes opnaaede Enighed den største Betydning for den fremtidige Ordning af Foreningens Forhold, maa det dog efter Indenrigsministeriets Formening i sidste Instans afhænge af en Afstemning blandt Kasseobligationsejerne, om disse ønsker, at Foreningen skal sættes under Administration efter de i Lovforslaget foreslaaede Regler, eller om Afviklingen skal ske paa Grundlag af Konkurslovens Bestemmelser. Dette sidste skal efter Lovforslaget kun finde Sted for den enkelte Afdelings Vedkommende, saafremt Ejere af Kasseobligationer, noterede i Foreningens Bøger og repræsenterende mindst 40 pCt. af Afdelingens Obligationsgæld, modsetter sig Administrationen.

En eventuel Konkursbehandling bør formentlig foregaa ved særlige Skiftekommissarier, da Boets omfattende og indviklede Karakter i høj Grad anbefaler en saadan Fremgangsmaade. Da Boets særlige Karakter yderligere kan gøre det ønskeligt at tillempe Konkurslovens Regler paa visse Punkter, inden de bringes til Anvendelse paa et Bo af denne Art, har man foreslaaet,

at Justitsministeren, saafremt det skulde blive nødvendigt at overgive en eller flere af Foreningens Afdelinger til Konkursbehandling, faar Bemyndigelse til at foretage disse Lempelser.

Administrationen og den højeste Myndighed i Foreningens Anliggender foreslaas efter den med Kontrollkomitéen og Obligationsejernes Repræsentanter truffene Aftale overdraget en Bestyrelse bestaaende af 5 Medlemmer udnævnte af Indenrigsministeren, saaledes at denne alene udpeger Formanden, medens to af de øvrige Medlemmer udpeges efter Forhandling med Obligationsejerne og to efter Forhandling med Kontrollkomitéen. Den daglige Virksomhed forestaas af højst tre efter Forhandling med Bestyrelsen af Ministeren udnævnte Direktører. Bestyrelsen skal efter Forhandling med Kontrollkomitéen, der fremtidig benævnes Repræsentantskabet, udarbejde Forslag til Statutter, hvis endelige Indhold fastsættes af Indenrigsministeren. Statutterne skal indeholde de nærmere Regler for Administrationen og i det hele træffe de for den administrerede Forening nødvendige Detailbestemmelser om Interessenternes, Kasseobligationsejernes og Garanternes Forhold. Bestyrelsen skal endvidere ordne Afstemningen blandt Kasseobligationsejerne. Under Hensyn til, at 4. og 5. Afdeling har fælles solidarisk Ansvar, har man ment, at Opgørelsen af Stemmeafgivningen for disse Afdelingers Vedkommende bør foregaa under eet, saaledes at disse Afdelinger i denne Henseende betragtes som een. Som raadgivende Organ for Bestyrelsen og som Organ for Laantagerne opretholdes Foreningens Kontrollkomité. I de nye Statutter gives nærmere Regler for Valget af Repræsentantskabet.

Ved Administrationen skal det tilstræbes at yde Kasseobligationsejerne Dækning for deres Tilgodehavende, men det maa dog af Hensyn til Foreningens hele økonomiske Stilling og dens forsvarlige Drift anses for nødvendigt, at Foreningens Forpligtelser overfor Kasseobligationsejerne begrænses.

Da Foreningen under de forhaandenværende Forhold ikke har Midler til Udbetaling af den fulde Rente til Kasseobligationsejerne og ej heller til at fortsætte den statutmæssige Udtrækning af Obligationerne, har det været nødvendigt at begrænse Renteudbetalingen under Hensyn tagen til Størrelsen af de Rentebeløb, der indgaa fra Laantagerne, ligesom det indtil videre har været nødvendigt at standse Udtrækningen. For de første to Aars Ved-